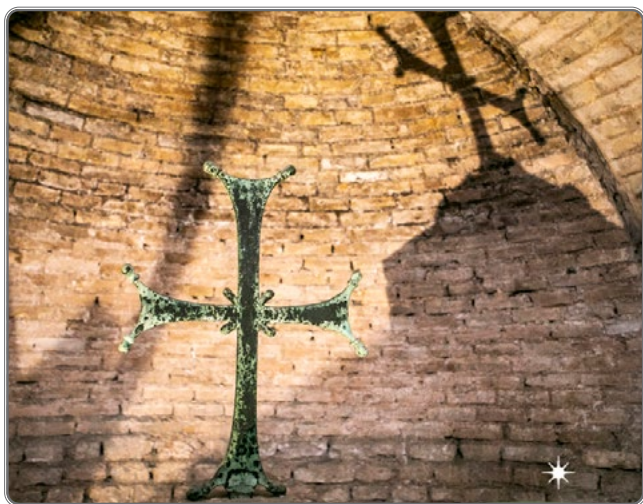

Živeti evangelij v polnosti

V naših krajih se lahko pohvalimo, da ima praktično vsaka vas, celo odročni kraji v hribovitem svetu, svojo cerkev. Ljudje ne tako oddaljene preteklosti so na svoje cerkve gledali s ponosom. Vasi so med seboj precej odkrito tekmovali, kdo bo imel večjo cerkev, saj je bila razkošna cerkev za kraj ena izmed indikatorjev pomembnosti. Kot veličina cerkve je pri Slovencih pomembno mesto v vsakdanu zavzemala župnijska skupnost. Ni čudno, saj so bile farne dejavnosti ene redkih stvari, ki so od dela vsaj za trenutek potegnile delovno vaško prebivalstvo.

Po nedeljski maši so se krajani ustavili v veseli družbi, sklepali kupčije in celo gmotno poskrbeli za revnejše družine v stiski. Danes je drugače – cerkvene zgradbe postajajo prazne, zapuščenine in so zgolj nepremičnina. Poleg obiskovanja mašnih obredov ljudje v župnijah pozabljajo tudi na dejavnosti in običaje

– praznik vseh svetih postaja vedno bolj dodaten počitniški dan, medtem ko za bistvo dneva vernih duš 2. novembra ljudje sploh ne vedo. Spomin na mrtve sorodnike se konča s prižigom nagrobne sveče.

Ljudje danes ne potrebujemo Boga in njegove ljubezni, bežimo namreč od tradicije in se odkrito zatekamo v objem čarovniških spak. Ne skrbimo

za uboge in odrinjene, vse zasluge za dosežke pa pripisujemo zgolj svojim sposobnostim. Samovšečnost postaja v družbi sveta, zunanja lepota pa ideal človeka, ki jo za razliko od narcisa v studencu občudujemo v osebnih telefonih.

Besedilo sem nameraval skleniti s pozitivno spodbudo, s citatom iz okrožnice papeža Frančiška Evangelii Gaudium. Ampak menim, da smo kristjani danes na trenutke preveč razvajeni z milostno podobo Boga, s katero nas sicer dobronamerni duhovni pastirji tolažijo za prihodnost. Sveto pismo nam ponuja tudi negativne spodbude, da se bo Kristus, kralj vesoljstva, »razodel iz nebes z angeli svoje moči v plamenečem ognju in bo kaznoval tiste, ki ne poznajo Boga in ne poslušajo evangelija našega Gospoda Jezusa. Ti bodo kaznovani z večno pogubo, proč od Gospodovega obličja in od njegove mogočne moči.« Ni še prepozno, da spremenimo svoje navade in začnemo živeti evangelij v polnosti, vendar imejmo v zavesti, »da bo Gospodov dan prišel, kakor pride tat ponoči« in lahko pride kadar koli.

P. Vladimir Rufin Predikaka,
sod. žup. uprav.

Prižgal si mi plamen upanja

Sprašujem se, kaj pomeni praznik vsi sveti. Kdo so ti? Ko pomislim, mi pridejo besede, da so to svetniki, tudi če jih Cerkev ni priznala, da so svetniki. To so naši dragi, ki jih ni več med nami, jih pogrešamo in ki so odšli od tega zemeljskega sveta v večni raj. 1. november je praznik, ko obiščemo pokopališča, prižgemo svečo, takrat se sporazumevamo z osebami, ki jih pogrešamo. Gremo k maši in molimo ter priporočamo naše rajne. Ta

dan je posvečen vsem, ki so se poslovili od zemeljskega življenja. Pred tem praznikom očistimo grobove, zamenjamo cvetje, prižgemo sveče in pri grobu zmolimo nekaj molitev in se pogovarjamo z njimi, čeprav jih ne vidimo in ne slišimo, ostanejo pa vedno v naših srcih. Spominjamo

se dogodkov, ki smo jih preživeli s temi osebami. Ta dan se resnično posvetimo ljudem, ki jih ni več med nami v fizični obliki. Molimo za svoje bližnje in se jih spomnimo. Čeprav se nam zdi, da smo jih za vedno izgubili, so v resnici vedno z nami.

Nastja Bigec, 6. a,
Videm pri Ptuj

Župnijsko romanje

V soboto, 26. oktobra 2024, smo farani župnij sv. Andraža in sv. Vida romali na Pohorje. Najprej smo se ustavili v Šmartnem na Pohorju v cerkvi sv.

Martina. Sprejel nas je župnik Dejan Frangež, ki je bil ves čas z nami, saj smo romali po treh župnijah, ki jih upravlja: Šmartno na Pohorju, Tinje in Zg. Ložnica s podružnicami. Mašo je daroval p. Vladimir Predikaka Rufin, somaševal pa je župnik p. Klemen Slapšak, pri maši smo prepevali farani, saj je bil z nami tudi zborovodja in organist Srečko Zavec. Zgodovino cerkve nam je po maši predstavil domači župnik, župnija pa nas je tudi pogostila v gasilskem domu Šmartno na Pohorju.

Pot nas je nato vodila k podružnični cerkvi sv. Areha. Najprej smo si

ogledali novi spomenik žrtvam poveljnih pobojev na Pohorju, kjer smo se pomorjenim poklonili z molitvijo in pesmijo. Nato smo si ogledali staro cerkev na Arehu.

Pri Treh kraljih smo si ogledali cerkev sv. Treh kraljev. Cerkev je znana po tem, da je dolga 50 metrov, kar je največja cerkev na Pohorju, tla pa so zbita z zemljo. Cerkvi pri Arehu in pri Treh kraljih sta obe iz dvanajstega stoletja ter ju obnavljajo. Kosilo smo imeli v Tinju in se nato odpeljali v Zg. Ložnico, kjer smo imeli v cerkvi sv. Venčeslava pete litanije Matere Božje.

Romanje je bilo izredno dobro vodeno, za kar smo se zahvalili župniku Dejanu Frangežu. Vsi udeleženci romanja smo bili enotnega mišljenja, da si tako vsebinsko bogatega romanja želimo tudi v prihodnje.

M. F.

DOGODKI

● **Videm**

- Rekolekcija (vsi dekanijski duhovniki): v sredo, 6. 11. 2024, sv. maša ob 9.30
- Birmanci (priprava na miklavževanje, božično igro): v soboto, 9. 11. 2024, ob 10.00 v učilnici
- Pevski zbor iz Pirana (sodelovanje pri sv. maši): v nedeljo, 10. 11. 2024, ob 10.15
- Pevski zbor iz Bednje (sv. maša v hrvaškem jeziku): v nedeljo, 17. 11. 2024, ob 10.15
- izdelovanje adventnih venčkov: v soboto, 30. 11. 2024
- Blagoslov adventnih venčkov: v nedeljo, 1. 12. 2024

● **Leskovec**

- Martinova sv. maša: v nedeljo, 10. 11. 2024, ob 10.00
- izdelovanje adventnih venčkov: v soboto, 30. 11. 2024
- Žegnanjska sv. maša, praznovanje sv. Andraža in blagoslov adventnih venčkov: v nedeljo, 1. 12. 2024, ob 10.00

● **Sela**

- izdelovanje adventnih venčkov: v soboto, 30. 11. 2024
- Blagoslov adventnih venčkov: v nedeljo, 1. 12. 2024